

Posudek diplomové práce Věry Prokopové, učitelství pro ZŠ a SŠ(Pg-VV) prezenční studium Mgr.A. Michal Sedlák

Téma: VĚCI, KTERÉ NE/POTŘEBUJEME

Věra Prokopová zpracovala téma diplomové práce na základě velmi osobního prožitku. Pro její práci je příznačné, že navzdory osobnímu zaujetí nevyznívá celek vůbec sentimentálně. Věra se naopak hluboce ponořila do výzkumu oblasti, kterou si sama vyprofilovala z obecných úvah a potenciálních možností pojetí. Její postup v práci byl velmi samostatný a byla radost s ní postup práce konzultovat.

Její diplomová práce se odvíjí od zaměření na vztah člověka a věci. Diplomantka čtenáře velmi přirozeně a poutavě provede úvahami relativizující samotnou podstatu věcí v našem předmětném světě. Její osobní prožitek ztráty dědečka jí přivedl k zamyšlení po smyslu ztráty funkce věcí v určitém časoprostoru ve vztahu k člověku, ale také jejich proměn vycházejících z nových souvislostí. Samotný termín „věc“ charakterizuje, ale nerozměňuje jej v záplavě encyklopedických znalostí, naopak jej vtipně dokáže na různých místech textu použít k tomu, aby ilustrovala svůj záměr řešení na pozadí filosofie či kontextů výtvarné kultury.

Posluchačka na str. 29 píše, že smrt je dělicí čára co bylo a bude. Velmi obratně a citlivě obrací pozornost k tomu, co se děje s po-zůstalými věcmi, které nemají povahu fetiše ani hmotné ceny. Věru právě zajímá tem meziprostor, hranice mezi potřebou a nepotřebou.

Dotýká se specifičnosti krásy věcí v souvislosti s rovinou osobní a je pravdou, že není povrchní, neprozrazuje, co je na ní krásného, jak tvrdí.

Stejným způsobem se vypořádává s předmětem zkoumání i ve výtvarné části, kde maluje interiéry a pozůstalé věci po svém dědečkovi. Její malování se tak stává možná určitou katarzí a vytvoření nového vztahu k věcem, které byly nazírány do té doby ze zcela jiného úhlu.

Je zapotřebí zdůraznit, že malby samotné mají silný náboj a posluchačka zároveň uspořádává soubor do instalace, která vypovídá o jejím osobním vztahu ke konkrétním věcem i určitém časovém předělu.

V reflexi tématu v didaktické části je zajímavý moment, kdy si studentka plně uvědomuje použití tématu ve vhodné formě (str. 59). Věra má již teď bohaté zkušenosti v pedagogické praxi, které plně zúročila v rámci zadaného tématu. Na první pohled se totiž může zdát, že pro toto zadání je možné použít téměř cokoliv, diplomantka si ale přesně uvědomuje smysl výtvarného projektu a zacílení. Rozvíjí tak všestranný zájem o svět kolem nás v koexistenci člověka a věci. V závěru své postupy ilustruje, hodnotí, dokazuje, že je osoba na správném místě a byla by škoda, kdyby dále nepůsobila v pedagogické praxi.

Text diplomové práce je na vysoké úrovni jak po obsahové i formální stránce, práce je prochnuta silným osobním prožitkem, Věra Prokopová předvedla hodnotnou práci, která je určitě kvalitativní normou v tomto typu vysokoškolského prostředí.

Navrhuji hodnocení výborně